

بررسی تاثیر مقادیر مختلف رنگدانه لوتین در جیره غذایی بر رشد و فاکتورهای خونی قزلآلای رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*)

مائده طالبی^{۱*}، حسین خارا^۲، جلیل ذریه زهرا^۳، شایان قبادی^۴ و آرزو خدابنده لو^۱

- (۱) عضو باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، صندوق پستی: ۱۶۱۶، لاهیجان، ایران. *رایانامه نویسنده مسئول: maede_talebi@yahoo.com
(۲) گروه شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، صندوق پستی: ۱۶۱۶، لاهیجان، ایران.
(۳) موسسه تحقیقات شیلات ایران، تهران، ایران.
(۴) گروه شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بابل، بابل، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۰/۰۴/۰۵ تاریخ پذیرش: ۹۰/۰۹/۲۱

چکیده

تأثیر تغذیه با جیره غذایی حاوی مقادیر مختلف رنگدانه لوتین در این تحقیق بر میزان رشد و فاکتورهای خونی ماهی قزلآلای رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) بررسی شد. این بررسی به مدت هشت هفته، بر روی ۴۰۰ عدد ماهی قزلآلای رنگین کمان (با میانگین وزنی ۹۳.۰ ± 0.۲ گرم)، در یک گروه شاهد و سه تیمار (هر یک با سه تکرار) انجام شد. تغذیه ماهیان روزانه سه بار و با غذای تجاری (GFT2) حاوی مقادیر مختلف لوتین (صفر، ۱۶ و ۲۰ میلی گرم در کیلوگرم) انجام شد. نتایج نشان داد که بین تیمارهای مورد بررسی از نظر وزن و طول بدن ماهیان اختلاف معنی دار آماری داشته ($p<0.05$) ولی هیچ اختلاف معنی داری ($p>0.05$) در پارامترهای عملکرد رشد و مصرف غذایی شامل GR، SGR، FCR، CF و BWI درصد، CF و بازندهای مختلف وجود نداشت. نتایج بین تیمارهای مورد بررسی از نظر فاکتورهای خونی نشان داد که اختلاف معنی داری در تعداد گلوبول های قرمز، گلوبول سفید، لنفوسیت و IgM وجود دارد ($p<0.05$ ، هرچند تعداد مونوپلیت ها و نوتروفیل ها اختلاف معنی داری را بین تیمارها نشان ندادند ($p>0.05$).

واژه های کلیدی: قزلآلای رنگین کمان، لوتین، فاکتورهای رشد، فاکتورهای خونی.

مقدمه

جایگاه ویژه ای در زمینه تولید قزلآلای رنگین کمان برخوردار است و در این میان استان مازندران به دلیل شرایط اقلیمی مناسب، سهم مهمی در تامین مواد غذایی کشور به عهده دارد (وثوقی و مستجير، ۱۳۷۹). تغذیه تاثیر به سزاگی بر تعدادی از پارامترها نظیر ظاهر

قرزلآلای رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) از مهمترین گونه های تجاری آزاد ماهیان است که به طور گسترده در بسیاری از کشورهای جهان پرورش داده می شود و در حال حاضر سهم با ارزشی در تامین غذای انسان دارد (فرزانفر، ۱۳۸۴). کشور ایران نیز از

بررسی نویسنده‌گان در منابع علمی در دسترس نشان داد که مطالعه‌های در رابطه اثرات لوتئین بر فاکتورهای خونی قزل‌آلای رنگین کمان انجام نپذیرفته است. این پژوهش بر این اساس به بررسی اثر رنگدانه لوتئین بر روند رشد و فاکتورهای خونی ماهی قزل‌آلای رنگین کمان به منظور دستیابی به یک جیره غذایی طبیعی مناسب از لحاظ افزایش سلامت و کاهش هزینه تولید پرداخت.

مواد و روش‌ها

این آزمایش به مدت ۸ هفته در مزرعه پرورش ماهی سرشار، ارتفاعات جاده سه هزار، شهرستان تنکابن در ۱۲ استخر بتنی $4 \times 3 \times 1$ متری انجام شد. منبع تامین آب شامل رودخانه ۳ هزار بود که فاکتورهای فیزیکوشیمیایی آب به دقت مورد بررسی قرار گرفت. تعداد ۶۰۰ عدد ماهی قزل‌آلای رنگین کمان با میانگین وزنی $93/0 \pm 0/64$ گرم و طول $18/1 \pm 0/25$ سانتی‌متر در این بررسی از سایر ماهیان تفکیک در یک گروه شاهد و سه تیمار شامل تیمار شاهد (هر یک با سه تکرار) در قالب طرح آماری کاملاً تصادفی (50×50 عدد به ازای هر استخر) به ترتیب زیر توزیع شدند (جدول ۱):

تیمار شاهد: غذای تجاری معمولی

- تیمار ۱: غذای تجاری معمولی مکمل شده با ۱۴ میلی‌گرم لوتئین در هر کیلوگرم غذا
- تیمار ۲: غذای تجاری معمولی مکمل شده با ۱۶ میلی‌گرم لوتئین در هر کیلوگرم غذا
- تیمار ۳: غذای تجاری معمولی مکمل شده با ۲۰ میلی‌گرم لوتئین در هر کیلوگرم غذا

و رنگ گوشت ماهیان دارد که در کیفیت ماهی تاثیر مستقیم می‌گذارد (Sigurgisladottir et al, 1997). کاروتوئیدها در محیط طبیعی و غیرطبیعی در دسترس ماهیان قرار می‌گیرند و اثرات مثبتی بر روی ماهیان دارند. امروزه استفاده از ترکیبات غذایی گیاهی به عنوان تولید رنگدانه کاربرد دارد و تحقیقاتی بر روی پتانسیل به کارگیری این مواد در حال انجام است (Gouveia et al, 1997; Raymundo et al, 2005). عضلات ماهی‌هایی که در محیط طبیعی و با غذای طبیعی تغذیه شده باشند به علت جذب کاروتوئیدها و تجمع آن در ماهیچه‌ها به رنگ نارنجی در آمده که عامل مهمی در بازاریابی و فروش مناسب آن به شمار می‌رود (زمان‌پور و همکاران، ۱۳۸۴). ماهیان توانایی تولید کاروتوئیدها را ندارند و این ماده باید در جیره غذایی شان اضافه شود (Goodwin, 1984). کاروتوئیدها علاوه بر ایجاد رنگ در گوشت ماهیان باعث افزایش رشد، تقویت سیستم ایمنی بدن (از طریق افزایش تولید آنتی‌بادی)، کاهش استرس، افزایش بازماندگی و لقاح می‌گردند. لوتئین یک رنگدانه گیاهی است که در عصاره گل همیشه‌بهار و یونجه وجود داشته و به عنوان یک آنتی‌اکسیدان فعال در بافت‌های مختلف عمل می‌کند (Yeum, 2002). منابع غذایی حاوی لوتئین شامل گیاهان سبز تیره رنگ، سبزیجات نشاسته‌دار، پوست تخم مرغ و میوه‌جات می‌باشند. لذا در این تحقیق جایگزینی رنگدانه گیاهی با رنگدانه مصنوعی مورد بررسی قرار گرفت. امروزه برای رنگ‌پذیری آزاد ماهیان از آستاگزان‌تین مصنوعی استفاده می‌شود، در حالی که کاروتوئیدهای گیاهی از پتانسیل به مراتب بهتری در این زمینه برخوردار هستند (Vernon et al, 1994; Yanar et al, 1997).

جدول ۲. مشخصات جیره خوراکی مصرفی (تجاری)

نوع خوراک	پروتئین	چربی	خاکستر	رطوبت
GFT ₂	۳۸ درصد	۱۲ درصد	۱۲ درصد	۱۰ درصد

نتایج

نتایج حاصل از بررسی عوامل فیزیکوشیمیایی آب شامل اکسیژن محلول، دما و pH در طول مدت پرورش در جدول ۲ ارایه گردید. نتایج پارامترهای کیفی آب هیچ گونه اختلاف معنی‌داری را در طول دوره پرورش بین تیمارهای آزمایشی نشان نداد ($p < 0.05$).

بررسی خصوصیات رشد نشان داد که پاسخ ماهیان در برابر غلظت‌های مختلف لوتین جیره متفاوت است. میانگین وزن ابتدایی براساس این آزمایش برابر ۹۳.۰ ± ۰.۶۴ گرم و میانگین طول کل ابتدایی برابر ۱۸.۱ ± ۰.۲۵ سانتی‌متر بود. اختلاف معنی‌داری ($p < 0.05$) از نظر وزن و طول بین تیمارهای آزمایشی با توجه زیست‌سننجی‌های انجام شده طی دوره پرورشی مشاهده شد (جداوی ۳ و ۴). گروه شاهد دارای و تیمار ۱۶ میلی‌گرم لوتین در کیلوگرم جیره غذایی به ترتیب دارای کمترین و بیشترین افزایش وزن و طول در میان تیمارها بود، اما هیچ اختلاف معنی‌داری ($p < 0.05$) از نظر پارامترهای SGR، FCR و عملکرد رشد و مصرف غذایی شامل CF، GR و BWI بازماندگی پس از ۸ هفته پرورش بین تیمارهای مختلف مشاهده شد (جدول ۵).

بیشترین SGR، GR و CF در تیمار ۲ (لوتین ۱۶ میلی‌گرم در کیلوگرم)، بیشترین بقا در تیمار ۱ (لوتین ۱۴ میلی‌گرم در کیلوگرم)، بیشترین FCR در تیمار ۳ (لوتین ۲۰ میلی‌گرم در کیلوگرم) دیده شد. همچنین کمترین SGR، BWI و GR و بقا مربوط به گروه شاهد، کمترین FCR مربوط به تیمار (لوتین ۱۶ میلی‌گرم در کیلوگرم) و کمترین CF مربوط به تیمار (لوتین ۲۰ میلی‌گرم در کیلوگرم) بود.

ماهیان سه بار در روز طی ساعت ۸، ۱۲ و ۱۶ با توجه به وزن زیزنده غذاده شدند. رنگدانه لوتین نیز از شرکت آریا دالمن تهیه شد. برای تهیه جیره غذایی، ابتدا مقدار کمی روغن مایع با رنگدانه به خوبی مخلوط، به غذا اسپری و به خوبی بهم زده شد. سپس غذای روزانه هر استخر با ترازوی دیجیتالی با دقیقه ۰/۰۱ گرم توزین و بسته‌بندی شد.

تعداد ۱۰ عدد ماهی هر دو هفته یک بار جهت زیست‌سننجی به صورت تصادفی انتخاب و طول و وزن آنها به ترتیب با خطکش میلی‌متری و ترازوی دیجیتالی تعیین شد. غذاده‌ی ماهیان ۱۲ ساعت قبل و بعد از زیست‌سننجی به منظور کاهش استرس ماهیان در هنگام زیست‌سننجی قطع گردید. خون‌گیری از ماهیان نیز در پایان دوره انجام و فاکتورهای خونی شامل شمارش گلبول‌های قرمز و سفید، تعداد لنفوسيت‌ها، مونوسیت‌ها، نوتروفیل‌ها همراه با میزان هموگلوبین، هماتوکریت و IgM بررسی شد. محاسبات مقادیر ضریب تبدیل غذایی، شاخص رشد ویژه، افزایش وزن بدن، رشد روزانه، ضریب چاقی و درصد بازماندگی با استفاده از اطلاعات وزن و طول ماهیان در هر استخر انجام گرفت.

تجزیه و تحلیل داده‌ها توسط نرم‌افزار SPSS-13 انجام گرفته و نمودارها با کمک Excel-2003 رسم شد. برای تجزیه و تحلیل آماری پس از کنترل همگنی داده‌ها، میانگین‌های به دست آمده از فاکتورهای خونی از طریق آزمون ناپارامتریک کروسکال والیس، منویتنی و میانگین به دست آمده از اندازه‌گیری وزن، طول و شاخص‌های رشد با آزمون Shapiro Wilk به وسیله آنالیز واریانس یک‌طرفه در سطح اطمینان ۹۵ درصد در زمان‌های مختلف مقایسه شدند.

جدول ۲. پارامترهای فیزیکوشیمیابی آب

فاکتورها	میانگین $\pm$ انحراف معیار	بیشترین	کمترین
اکسیژن محلول (میلی گرم در لیتر)	۹/۱۲ $\pm$ ۰/۳۷	۹/۹۱	۸/۱۴
دما (درجه سانتی گراد)	۸/۶۴ $\pm$ ۰/۹۶	۹/۹	۷/۱۱
pH	۷/۱ $\pm$ ۰/۲۹	۷/۸	۷/۶

جدول ۳. مقایسه میانگین $\pm$ خطای استاندارد وزن (گرم) قزلآلای رنگین کمان بین تیمارهای آزمایشی

نام گروه*	میزان لوئین (میلی گرم در کیلوگرم)	ابتدايی	روز ۲۰	روز ۴۰	روز ۶۰
شاهد	۰	۱۸/۱ $\pm$ ۰/۲۵	۱۸/۸۳ $\pm$ ۰/۱۷ ^a	۲۲/۵۴ $\pm$ ۰/۴۵ ^a	۲۴/۰۶ $\pm$ ۰/۱۳ ^a
تیمار ۱	۱۴	۱۸/۱ $\pm$ ۰/۲۵	۱۹/۵ $\pm$ ۰/۷۶ ^{ab}	۲۳/۴۴ $\pm$ ۰/۴۷ ^{abc}	۲۴/۸۷ $\pm$ ۰/۱۳ ^{bc}
تیمار ۲	۱۶	۱۸/۱ $\pm$ ۰/۲۵	۱۹/۹۲ $\pm$ ۰/۳۷ ^{bc}	۲۳/۵۲ $\pm$ ۰/۲۴ ^c	۲۵/۱۷ $\pm$ ۰/۳۷ ^{cd}
تیمار ۳	۲۰	۱۸/۱ $\pm$ ۰/۲۵	۱۹/۶۳ $\pm$ ۰/۸۷ ^b	۲۳/۳۲ $\pm$ ۰/۱۶ ^{bc}	۲۵/۴۱ $\pm$ ۰/۵۱ ^d

حروف متفاوت در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار بین تیمارها است ($p<0.05$).**جدول ۴.** مقایسه میانگین $\pm$ خطای استاندارد طول (سانتی متر) قزلآلای رنگین کمان بین تیمارهای آزمایشی

نام گروه*	میزان لوئین (میلی گرم در کیلوگرم)	ابتدايی	روز ۲۰	روز ۴۰	روز ۶۰
شاهد	۰	۹۳/۰ $\pm$ ۰/۶۴	۱۱۳/۹۵ $\pm$ ۱/۰۲ ^a	۱۳۲/۴۶ $\pm$ ۲/۱۸ ^a	۱۵۷/۶۲ $\pm$ ۲/۴۸ ^a
تیمار ۱	۱۴	۹۳/۰ $\pm$ ۰/۶۴	۱۱۶/۴۲ $\pm$ ۱/۸ ^b	۱۴۲/۷۹ $\pm$ ۱/۰۲ ^b	۱۷۲/۶۹ $\pm$ ۲/۷۸ ^b
تیمار ۲	۱۶	۹۳/۰ $\pm$ ۰/۶۴	۱۱۹/۰۳ $\pm$ ۰/۹ ^c	۱۴۶/۹۸ $\pm$ ۲/۲۵ ^c	۱۷۸/۵۷ $\pm$ ۰/۶۹ ^c
تیمار ۳	۲۰	۹۳/۰ $\pm$ ۰/۶۴	۱۱۷/۶۶ $\pm$ ۰/۷ ^b	۱۴۷/۰۷ $\pm$ ۱/۶ ^c	۱۷۷/۷۶ $\pm$ ۲/۷۲ ^c

حروف متفاوت در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار بین تیمارها است ($p<0.05$).**جدول ۵.** مقایسه میانگین عملکرد رشد و مصرف غذایی در بین تیمارها در طول دوره بروزش

تیمار	پارامتر	FCR	SGR (درصد روزانه)	BWI (درصد)	GR (گرم در روز)	CF (درصد)	بقا (درصد)
شاهد	۴/۵۵ $\pm$ ۰/۲۸	۳۵/۴۸ $\pm$ ۰/۲۲	۱۹/۰۲ $\pm$ ۱/۲۹	۱/۲۳ $\pm$ ۰/۰۶	۱/۱۳ $\pm$ ۰/۰۳	۹۱/۳۳ $\pm$ ۲/۳۱	۹۱/۳۳ $\pm$ ۲/۳۱
تیمار ۱	۴/۷۲ $\pm$ ۰/۹۲	۳۶/۵۰ $\pm$ ۰/۸۶	۲۰/۹۹ $\pm$ ۳/۸۵	۱/۱۲ $\pm$ ۰/۰۳	۱/۱۴ $\pm$ ۰/۲۵	۹۶/۶۷ $\pm$ ۲/۳۱	۹۶/۶۷ $\pm$ ۲/۳۱
تیمار ۲	۴/۵۲ $\pm$ ۰/۵۷	۳۶/۸۲ $\pm$ ۰/۳۶	۲۱/۵۰ $\pm$ ۱/۷۳	۱/۱۲ $\pm$ ۰/۰۴	۱/۱۵ $\pm$ ۰/۱۱	۹۶/۰۰ $\pm$ ۵/۲۹	۹۶/۰۰ $\pm$ ۵/۲۹
تیمار ۳	۴/۹۲ $\pm$ ۱/۳۴	۳۶/۵۸ $\pm$ ۱/۱۹	۲۱/۰۰ $\pm$ ۵/۹۹	۱/۰۸ $\pm$ ۰/۰۵۹	۱/۱۵ $\pm$ ۰/۳۸	۹۶/۰۰ $\pm$ ۳/۴۳	۹۶/۰۰ $\pm$ ۳/۴۳

حروف متفاوت در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار بین تیمارها است ($p<0.05$).

بیشترین تعداد گلبول قرمز، گلبول سفید، هموگلوبین، هماتوکریت، لنفوسیت و IgM مربوط به تیمار حاوی ۱۴ میلی گرم لوئین در هر کیلوگرم غذا و بیشترین تعداد منوسیت‌ها در تیمار حاوی ۲۰ میلی گرم لوئین در هر کیلوگرم غذا وجود داشت، در حالی که

مطالعه فاکتورهای خونی نشان داد که اختلاف معنی داری در تعداد گلبول قرمز، گلبول سفید، لنفوسیت و IgM بین تیمارها وجود دارد ($p<0.05$ ، هرچند از نظر فاکتورهای منوسیت و نوتروفیل اختلاف معنی داری بین تیمارها دیده نشد (جدول ۶).

لوتین، کمترین تعداد منوسيت در تیمار حاوی ۱۶ میلی گرم لوتین و کمترین تعداد نوتروفیل مربوط به تیمارهای تیمار حاوی ۱۴ و ۱۶ میلی گرم لوتین در هر کیلوگرم غذا بود.

بیشترین تعداد نتروفیل‌ها در تیمار شاهد دیده شد. کمترین تعداد گلبول قرمز، هموگلوبین، هماتوکریت و لنفوسيت مربوط به تیمار شاهد و کمترین تعداد گلبول سفید و IgM مربوط به تیمار تیمار ۱۴ میلی گرم

جدول ۶. مقایسه میانگین پارامترهای خونی ماهیان در بین تیمارها

تیمار لوتین ۲۰	تیمار لوتین ۱۶	تیمار لوتین ۱۴	شاهد	پارامترها تیمارها
۱۵۳۵۵۶±۱۸۱۰۲۹	۳۰۵۴۱±۱۲۷۶۳۳۳	۱۸۹۹۷۲±۱۲۲۷۷۷۸	۱۰۰۶۱۱۱±۱۶۹۳۱۴	گلبول قرمز ($n \times 10^6/\mu\text{L}$)
۱۱۸۷۴۴±۶۵۳۳/۳	۴۶۲۲/۲±۷۲۹/۳	۴۰۰۰±۴۳۳	۴۱۳۳/۳±۷۱۵/۹	گلبول سفید ($n \times 10^3/\mu\text{L}$)
۷/۹۶±۱/۳۹	۸/۲۱±۲/۱۳	۱۰/۰۲±۱/۲۱	۶/۵۱±۱/۲۷	هموگلوبین (گرم بر دسی لیتر)
۴۲/۳۳±۹/۲۲	۴۰/۴۴±۱۰/۶۷	۵۰/۲۲±۵/۷۶	۳۷/۱۱±۷/۲۲	هماتوکریت (درصد)
۹۴/۳۳±۲/۸۳	۹۷/۲۳±۱/۰	۹۷/۲۳±۲/۷۴	۶۲/۴۴±۱۲/۳	لنفوسيت (درصد)
۲/۳۳±۲/۴۵	۱/۷۸±۲/۰۵	۱/۶۷±۲/۷۸	۲/۲۲±۲/۵۹	منوسيت (درصد)
۴±۲/۳۲	۳/۵۶±۳/۵۱	۱/۸۹±۱/۵۴	۲/۶۷±۲/۴۵	نوتروفیل (درصد)
۵/۴۳±۰/۷۸	۸±۰/۴۴	۱۱±۳/۵	۹/۶۳±۱/۳۵	IgM (میلی گرم در لیتر)

Buyukcapar (۲۰۰۰) و Mehrabi و همکاران (۲۰۰۸) مغایرت دارد. با این وجود Mehrabi و همکاران (۲۰۰۸) تحقیقی را در ارتباط با اثر رنگدانه‌های گیاهی روی رشد و بقای قزلآلای رنگین کمان انجام داده و اعلام کردند که رنگدانه‌های گیاهی تاثیر مثبتی روی رشد، FCR و بقای ماهیان دارند. این تناقض‌ها ممکن است به عکس العمل‌های متفاوت گونه‌های پرورشی یا مراحل مختلف زندگی آنها مرتبط باشد. از جمله علل احتمالی افزایش وزن می‌توان به اثر مثبت رنگدانه بر سوخت و ساز، تسریع هضم و افزایش بهره‌وری از مواد مغذی (Amar et al, 2001; Tacon, 1981)، کافی Supamattaya et al, 2005)، مناسب بودن وزن ماهی در نظر گرفته شده در این تحقیق و از همه مهمتر بهینه بودن جیره مورد نظر برای حداکثر رشد و تحریک‌پذیری رشد ماهی در اثر استفاده از رنگدانه اشاره کرد.

مطالعه فاکتورهای خونی در این تحقیق نشان داد که تیمارهایی که از رنگدانه تغذیه کرده بودند نسبت

بحث و نتیجه‌گیری

ماهیان همچون دیگر حیوانات قادر به تولید کاروتونوئیدها نبوده و این دسته از مواد را در شرایط طبیعی به وسیله غذای مصرفی شامل جلبک‌ها، سخت‌پوستان و نرمتنان غنی از کاروتونوئیدها تأمین می‌کنند. بنابراین کاروتونوئیدها در شرایط پرورشی باید به صورت مکمل غذایی مورد استفاده قرار گیرند (Wozniak, 1996).

میزان بقای بسیار بالا، رشد مناسب ماهیان و عدم تأثیرپذیری پارامترهای عملکرد رشد و مصرف غذایی در این پژوهش نشان داد که رنگدانه گیاهی لوتین اثرات منفی بر روی سلامتی قزلآلای رنگین کمان ندارد. بیشترین رشد در این مطالعه مربوط به تیمار حاوی ۱۶ میلی گرم لوتین در هر کیلوگرم جیره غذایی و کمترین آن مربوط به گروه شاهد بود که البته این اختلاف معنی‌دار نبود. به عبارت دیگر کاروتونوئیدهای گیاهی موجب افزایش رشد در قزلآلای رنگین کمان می‌گردد که با یافته‌های Bjerkeng و همکاران (۲۰۰۰) و Harpaz

Rehulka (۲۰۰۴) اثیر آستاگزانتین را در فاکتورهای خونی قزلآلای رنگین کمان بررسی نمود و تعداد گلبول‌های قرمز خون $1/15$ در میلی متر مکعب خون، هموگلوبین، $76/5$ گرم در لیتر، هماتوکریت برابر $422/40$ درصد اعلام کردند. با توجه به موضوعات بحث شده و نتایج به دست آمده در این تحقیق می‌توان بیان داشت که رنگدانه لوتین تاثیر مثبتی در سطوح و مدت زمان استفاده شده بر رشد، رنگپذیری و مقاومت سیستم ایمنی قزلآلای رنگین کمان داشته و مقدار موثر برای لوتین از لحظه رشد می‌تواند 20 میلی گرم در کیلوگرم و از لحظه فاکتورهای خونی 14 میلی گرم در کیلوگرم باشد که البته با توجه شرایط مختلف پرورشی ممکن است که این مقادیر نیز تغییر کنند. لازم به ذکر است که نمی‌توان برای رنگدانه‌های گیاهی از مقادیر بالا استفاده کرد، چرا که گیاهان دارای سلولز بالایی بوده و باعث اختلال، کنده و یا توقف رشد می‌شوند. نتایج به دست آمده بیانگر آن است که جیره‌های غذایی با منابع کاروتینوئیدهای گیاهی باعث افزایش رنگ پذیری در گوشت ماهیان شده و از سویی باعث افزایش رشد می‌گردند. لذا از کاروتینوئیدهای گیاهی به علت داشتن اثرات مفید ذکر شده و سهولت تهیه می‌توان به عنوان جایگزین کاروتینوئیدهای مصنوعی استفاده کرد. همچنین کاروتینوئید مورد نیاز انسان‌ها را نیز می‌توان با توجه به انتقال و جذب مقدار زیادی کاروتینوئید در گوشت ماهیان از این طریق تامین و از خطرات ناشی از کمبود کاروتینوئیدها در بدن انسان را کاست.

منابع

امانی‌نژاد، پ.، عمامی، ح.، امتیازجو، م. و حسین‌زاده‌صحافی، ه. (۱۳۸۸) بررسی اثر جلبک دونالی سالینا (*Dunaliella salina*) بر تغییرات شاخص‌های ایمنی (کمپلمان و پراکسیداز) در ماهی

به تیمار شاهد دارای اختلاف معنی‌دار بودند. با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان گفت که رنگدانه‌های گیاهی آزمایشی سیستم ایمنی را مقاوم نموده و استفاده از آنها در جیره غذایی ماهیان مفید است که با یافته‌های امانی‌نژاد و همکاران (۱۳۸۸)، Torrisen و همکاران (۱۹۹۶) و Bjerkeng و همکاران (۲۰۰۰) مشابهت دارند. Bjerkeng و همکاران (۱۹۹۲) تحقیقی روی رنگ کاروتینوئیدها در ماهیان آزاد انجام داده و به این نتیجه رسید که رنگدانه‌ها در رشد و مقاومت در برابر بیماری‌ها و هورمون‌های جنسی موثر هستند. امانی‌نژاد و همکاران (۱۳۸۸) نیز اعلام کردند که جلبک به دلیل وجود کاروتون در خود باعث افزایش سیستم ایمنی قزلآلای می‌گردد. تیمارهایی که در این تحقیق از رنگدانه تغذیه کرده بودند نسبت به تیمار شاهد از قدریت سیستم ایمنی بالایی برخوردار بودند. بیشترین تعداد گلبول قرمز، گلبول سفید، هموگلوبین، هماتوکریت، لنفوسیت و IgM به ترتیب $6533/3 \pm 1187/4$ ، 1535556 ± 181029 ، $97/23 \pm 2/74$ ، $50/22 \pm 5/76$ ، $10/02 \pm 1/21$ و $11 \pm 3/5$ مربوط به تیمار حاوی 14 میلی گرم لوتین در هر کیلوگرم جیره غذایی و بیشترین تعداد منوسیت با $2/33 \pm 2/45$ درصد مربوط به تیمار حاوی 20 میلی گرم لوتین در هر کیلوگرم جیره غذایی بود. فقانی و همکاران در سال (۱۳۸۸) میزان هماتوکریت $21/1 \pm 0/65$ و هموگلوبین $5/23 \pm 0/64$ و لنفوسیت $82 \pm 5/1$ گزارش کردند. McCarthy و همکاران (۱۹۷۳) تعداد گلبول‌های قرمز ماهی قزلآلای رنگین کمان را بین $1/2$ تا $1/7$ میلیون در میلی متر مکعب، هموگلوبین 7 تا 9 گرم در دسی لیتر و هماتوکریت را 32 تا 45 درصد گزارش کردند، (Haley & Weiser، ۱۹۸۵). میانگین تعداد گلبول قرمز ماهی قزلآلای رنگین کمان نیز برابر $6 \pm 0/16$ در میلی متر مکعب خون توسط این پژوهشگران بیان شد.

- volum distribution in rainbow trout. Veterinary Research, 46(10): 2210-2212.
- Harpaz, S., Rise, M., Arad (Malis), S. and Gur, N. (2000) The effect of three carotenoid sources on growth and pigmentation of juvenile freshwater crayfish *Cherax quadricarinatus*. Aquaculture Nutrition, 1998(4): 201-208.
- Maccarthy, D.H., Stevenson J.P. and Roberts, M.S. (1973) Some blood parameters of rainbow trout (*Salmo gairdneri*). Journal of Fish Biology, 5(1): 1-8.
- Mehrabi, Y., Saad, C.R.B. and Alimon, A. (2008) The effects of plant pigments on the growth and survival on rainbow trout fry until fingerling stage. National Trout Symposium, Ekim, 5 (2) 24-30.
- Raymundo, A., Gouveida, L., Batista, A.P., Empis, J. and Sousa, I. (2005) Fat mimetic capacity of Chlorella vulgaris biomass in oil-in-water food emulsions stabilized by pea protein. Food Research International, 38(8): 961-965.
- Rehulka, J. and Adamec, V. (2004) Red blood cell indices for rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss* Walbaum) reared in cage and raceway culture. Acta Veterinaria Brno, 73(1): 105-114.
- Sigurgisladottir, S., Torrissen, O., Lie, Q., Thomassen, M. and Hafsteinsson, H. (1997) Salmon quality: Methods to determine the quality parameters. Reviews in Fisheries Science, 5 (3): 233-252.
- Supamattaya K., Kiriratnikom S., Boonyaratpalin, M. and Borowitzka, L. (2005) Effect of Dunaliella extract on growth performance, health condition, immune response and disease resistance in black tiger shrimp (*Penaeus monodon*). Aquaculture, 248 (1-4): 207-216.
- Tacon, A.G.J. (1981). Speculative review of possible carotenoid function in fish. Progressive Fish-Culturist, 1981 (43): 205-208.
- Torrissen, O.J., Hardy, R.W., Shearer, K.D., Scott, T.M. and Stone, F.E. (1996) Effect of dietray lipid on apparent digestibility coefficients for canthaxanthin in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Aquaculture, 88 (3-4): 351-362.
- Vernon, C.J., Ponce-Palafox, J.T. and Pedroza-Islas, R. (1994) Bioensayo de pigmentación de trucha arcoiris (*Oncorhynchus mykiss*) con extractos de chile ancho (*Capsicum annuum*). Archivos Latinoamericanos de Nutrición, (44): 252-255.
- قرل آلای رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*). مجله علمی و پژوهشی بیولوژی دریا. ۱(۴) ۲۱-۳. زمانپور، م.، دارمی پوران، م.ر. و ایزدی، غ. (۱۳۸۴) بررسی مناسب ترین روش برای تکثیر و پرورش گاماروس به عنوان غذای زنده در تغذیه ماهی. موسسه تحقیقات شیلات ایران، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس، ۲۰ صفحه.
- فرزانفر، ع. (۱۳۸۴) تکثیر و پرورش آزاد ماهیان. موسسه تحقیقات شیلات ایران. تهران، ۲۱۵ صفحه.
- فقانی، ط.، آذری تاکامی، ق.، قیاسی، م.، فقانی، س. و احمدی، فر.، ا. (۱۳۸۸) ارزیابی اثر ارگوسان و واکسن استرپتوکوکوزیس بر پارامترهای خونی ماهیان قزلآلای رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*). مجله شیلات. ۳(۲): ۵۷-۶۲.
- وثوقی، غ. و مستجیر، ب. (۱۳۷۹) ماهیان آب شیرین. انتشارات دانشگاه تهران، تهران، ۳۱۷ صفحه.
- Amar, E.C., Kiron, V., Satoh, S. and Watanabe T. (2001) Influence of various dietary synthetic carotenoids on bio-defence mechanism in rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum). Aquaculture Research, 32: 162-173.
- Bjerkeng, B., Storebakken, T. and Liaaen, S. (1992) Pigmentation of rainbow trout from start feeding to sexual maturation. Aquaculture, 108: 333-346.
- Bjerkeng, B., Storebakken, T. and Liaaen-Jensen, S. (2000) Response to carotenoids by rainbow trout: Metabolism of dietary astaxanthin and canthaxanthin. Aquaculture, 91(1): 153-162.
- Buyukcapar, H.M., Yanar, M., Yanar, Y. (2007) Pigmentation of rainbow trout (*Oncorhynchus mikiss*) with carotenoids from marigold flower (*Tagetes erecta*) and red pepper (*Capsicum annuum*). Turkish Journal of Veterinarian Animal Science, 31(1): 7-12.
- Goodwin, T.W. (1984) The biochemistry of carotenoids (2nd ed.). Chapman & Hall. London, 224 p.
- Gouveia, L., Gomes, E. and EMPIS, J. (1997) Use of Clorella volgaris in diets for rainbow trout to enhance pigmentation of muscle. Journal of Applied Aquaculture, 7(2): 61-70.
- Haley, P.J. and Wieser, M.G. (1985) Erythrocyte

- Yeum, K.G. (2002) Carotenoid bioavailability and bioconversion. Annual Review of Nutrition, (22): 433-504.
- Wozniak, M., 1996. The role of carotenoids in fish. Protectio Aquarum Et Piscatoria, (22): 65-75.
- Yanar, Y., Büyükcüpár, H., Yanar, M. and Göcer, M. (1996) Effect of carotenoids from red pepper and marigold flower and pigmentation, sensory properties and fatty acid composition on rainbow trout. Food Chemistry, 100(1): 326-330.

Archive of SID

Effect of Different Levels of Pigment Lutein in the Diet on Growth and Blood factors on Rainbow Trout (*Oncorhynchus mykiss*)

Maede Talebi^{1*}, Hossein Khara², Jalil Zoriehzahra³, Shayan Ghobadi⁴ and Arezo khodabandelo¹

1) Member of Young Researchers Club, Islamic Azad University, Lahijan Branch, P.O. Box: 1616, Lahijan, Iran.

*Corresponding Author Email Address: Maede_talebi@yahoo.com.

2) Department of Fishery, Islamic Azad University, Lahijan branch, Lahijan, Iran.

3) Iranian Fisheries Research Organization (IFRO), Tehran, Iran.

4) Department of Fishery and Aquaculture, Islamic Azad University, Babol Branch, Babol, Iran.

Abstract

In this study, effect of feeding diets containing different amounts of pigment lutein, the amount of growth and blood factors of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) were investigated. This study for eight weeks, on 600 numbers of rainbow trout (average weight 93.02 ± 0.64 g), in a control group and three treatments (each with three replicates) was performed. Fish fed three times daily with a commercial diet (GFT2) containing different amounts of lutein (0, 14, 16 and 20 mg/kg) was conducted. The results showed that the treatments studied had significant difference in weight and body length of fish ($p < 0.05$), but no significant difference ($p > 0.05$) in performance parameters of growth and food consumption including FCR, SGR, GR, BWI, CF followed by survival rate. Results of the blood sampling showed that WBC, RBC, lymphocytes, and IgM were significant differed between the treatments ($p < 0.05$), but monocytes and neutrophils didn't show significant difference between treatments ($p > 0.05$).

Keywords: *Oncorhynchus mykiss*, lutein, growth factors, blood parameter.